

Tamara Kobosilová, za svobodna Svobodová, se narodila 8. března 1931 v Turnově a jak již rok narození napovídá, její dětství nemohlo být jednoduché.

"1. 9. 39 mého tatínka zatklo Gestapo a odvezlo ho na 5 let do tábora, koncentračního tábora Buchenwald. No takže mamince zastavili plat, že jo vůbec jsme zůstali bez prostředků, naštěstí nám nezabrali dům."

S maminkou a bratrem se strachovali, jak to vše přežijí. To ale netušili, že přijde nečekaná pomoc.

"Najednou se ve schránce každý měsíc objevovala dost velká suma peněz a my jsme vůbec nevěděli od koho a vlastně jsme to celou válku nevěděli a teprve po válce jsme zjistili, že to byli sokolský peníze a nepodporoval jen naší rodinu, ale bylo tady 4, nebo 5 mužů v koncentračních táborech a všem ten Sokol takhle zachránil život."

Tatínek koncentrák přežil, a tak se mohl po svém návratu podělit o děsivé hrůzy, které zažil.

"A tak se třeba stalo, že v noci se třeba otec pohnul a teď cítil něco studeného a ten jeho kamarád prostě přes noc zemřel a do rána museli takhle s tím mrtvým člověkem bejt."

Další příhoda se týkala protiletického bunkru, který se nacházel v blízkosti tábora. Byl určený pro německé děti, které měly nedaleko školy.

"Před tím bunkrem spadla puma. Otcí to tenkrát zlomilo nohu a nějaký žebra mu to poškodilo, no ale z toho se dostala z těch dětí tam byly akorát chuchvalce masa, takhle byly prostě po stěnách toho bunkru."

Vysoká pozice ve straně Národně socialistické však nevalila pouze nacistům. Svě si Tamařin otec zažil i po válce.

"Pak přišel vítězný únor, nám zase všechno sebrali, tatínka zase zavřeli, takže moje maminka musela bejt svatá, že to s tím tatínkem vydržela."

V turnovském vězení, které se nacházelo v tamějším muzeu, strávil zhruba 3 měsíce. Poté byl z Turnova vyhnán, protože dle komunistů hrozilo, že by pobuřoval občany. Učil v malotřídce na Litoměřicku a domů jezdil jen na víkend. Jenže ani tam mu Státní bezpečnost nedala pokoj a jednou v noci ho vytáhli z domu.

"Už si představil, že je konec života a teď si uvědomil, že stojí na nějakém kopci a že dolů je stráž, tak se rozeběhl v té tmě, večír, a začal se koulet po té stráni, vůbec nevěděl, kam dopadne, aby jim utekl, protože když někoho vytáhnou v noci, to znamená, že to končí kulkou, že jo."

I přes všechny útrapy, které ho potkaly, se dožil neuvěřitelných 92 let a podle Tamary...

"Ten tatínek to byl jediný člověk v mém životě, který byl ochoten pro svou vlast obětovat život."

Neméně zajímavý život prožila i naše pamětnice, ale její příhody byly naštěstí pozitivnějšího ražení. Již od mala ji lákala Francie, a tak se začala učit francouzsky. Jednoho dne narazila čistou náhodou na časopis mezinárodního svazu studentstva. V něm ji zaujal inzerát, na který odepsala a pak...

"No a začala jsem tam prostě jezdit tak dlouho, až prostě s Francouzem jsme se dali dohromady a já jsem si Francouze vzala no a od té doby jsem do té Francie jezdila velice často a procestovali jsme nejenom Francii, ale i celý svět."

Lásku k Francii předala i svým dcerám z prvního manželství, čtyřem vnoučatům a pravnoučatům - všichni mají dodnes s Francií úzké styky. Život ji naučil to, co by ráda předala i naší generaci.

"Kdybich vám měla dát nějakou radu do života, tak nedělejte nic, co byste si jednou vyčítali a za druhý buďte veselí, mě vždycky v životě zachránila nějaká sranda."